

spørge om, er: Hvorfor i alverden kan man så ikke komme med et skøn over det? Hvis det allerede er noget, der er indbygget i regeringens rutine, hvorfor ved man så ikke noget om det? Hvorfor kan man så ikke skønne over det?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Det forstod jeg ikke helt.

Hvis fru Pernille Sams sigter til det tidligere spørgsmål om forbruget af el i forbindelse med miljøforbedrende foranstaltninger, så er det jo, fordi vi ikke har indhentet oplysningerne fra virksomhederne, fordi man formodentlig fra Miljøministeriets side ikke har anset det for at være den rigtige metode eller ikke har kunnet finde en metode eller ikke har ønsket at finde en metode.

Jeg siger bare, at i det øjeblik, der kommer et lovforslag eller et initiativ, som påvirker erhvervenes konkurrenceevne og omkostninger, vil det indgå i den rutine, som der nu er et cirkulære – er det velsagtens – om, og som alle ministerier er underkastet. Men det betyder jo ikke, at man med det i hånden kan gå ud og pålægge virksomhederne en hvilken som helst oplysningspligt.

Og jeg har over for fru Pernille Sams allerede tilkendegivet, at jeg ville være dybt betænkelig ved at pålægge danske virksomheder den procedure, som vi havde lejlighed til at diskutere under besvarelsen af det foregående spørgsmål.

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne gentage, at jeg heller ikke ønsker at pålægge virksomhederne alle disse ting.

Mit spørgsmål til ministeren lyder: »Hvilke initiativer agter ministeren som ansvarlig for samordning af iværksatte med henblik på at klarlægge omfanget af de ressourcemæssige og omkostningsmæssige konsekvenser for erhvervslivet ...?« og henviser selvfølgelig også til det foregående spørgsmål, fordi der er en sammenhæng, og det er det samme emne, disse to spørgsmål og de næste to behandler.

Derfor forstår jeg absolut ikke svaret nu. Jeg kan forstå, at ministeriet allerede foretager disse vurderinger af den lovgivning, der bliver lavet; men alligevel kan vi ikke få at vide, hvad ministeriets vurderinger går ud på, for man oplyser, når jeg spørger, at der ikke findes noget skøn over eller vurderinger af det.

Jeg har spurgt om tallene for miljømæssige og økonomiske konsekvenser af miljøinvesteringerne og får at vide, at de ikke findes i ministeriet.

Man har ingen holdning til, hvad det koster, og hvordan de virker.

Men nu fortæller ministeren, at disse vurderinger allerede er en del af rutinen i Erhvervsministeriet, og at man altså allerede foretager disse vurderinger. Man kan bare ikke oplyse om dem, eller hvad? Jeg forstår det simpelt hen ikke, for jeg synes ikke, svarene på de to spørgsmål hænger sammen.

Hvis man laver vurderingerne, hvis det er en del af rutinen, hvorfor kan vi så ikke få løftet sløret for, hvad disse vurderinger er gået ud på, og hvad omkostningerne i virkeligheden er?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil lige sige til fru Pernille Sams, at jeg ikke ligger inde med de oplysninger, som jeg under det foregående spørgsmål har sagt at man ikke ved noget om, men det håber jeg også fru Pernille Sams er fuldstændig klar over. Jeg har beklaget det og sagt, at det måske ikke er tilfredsstillende, at man ikke kan give sikre skøn. Men jeg har omvendt talt imod, at man skulle indhente sikre oplysninger, fordi det efter min mening vil betyde et hav af bøvl for virksomhederne.

Men det, jeg siger, er, at dels har vi etableret det cirkulære og den rutine, at alle de lovforslag, denne regering fremsætter, bliver gennemgået på den måde, jeg har skitseret, arbejder vi løbende og i øvrigt også i samarbejde med erhvervslivets organisationer for at finde stadig bedre metoder til at komme tættest muligt på, hvad de erhvervsøkonomiske konsekvenser er, for det er simpelt hen svært stof. Det deltager erhvervslivets organisationer i, og vi hører utrolig tit deres skøn over, hvad dette her vil koste.

Det betyder selvfølgelig ikke, at man ikke kan lave en lov, der har erhvervsøkonomisk konsekvens, for det kan man, men det betyder, at man må se på, hvordan man så kan lette vilkårene, og hvilket billede det indgår i, således at der sker en afvejning. Sådan er det naturligvis.

Jeg synes egentlig, vi har foretaget os ret meget. Vi har iværksat det, som den tidligere regering ikke iværksatte, men overvejede, og vi er gået videre sammen med erhvervslivets parter om hele tiden at raffinere og forbedre de metoder, vi har; så vi kommer så tæt på svaret som muligt.

Dertil kommer det, jeg sagde først, og som heller ikke er helt ligegyldigt, nemlig at det jo giver en bevidsthed om både med hensyn til miljøkonsekvenserne og de erhvervsøkonomi-